

Lezingen

- Apk 7, 2-4. 9-14
- Mt, 5. 1-12

Homilie

In het evangelie vandaag viert Jezus wat wij vandaag in de Kerk vieren: Allerheiligen: alle heiligen voor Jezus. En hoe doet Hij dat?

‘Toen Jezus de menigte zag, ging Hij de berg op, en nadat Hij Zich had neergezet kwamen zijn leerlingen bij Hem.’

Jezus gaat de berg op, Hij verwijderd Zich, Hij keert de heiligen (dat zijn wij) de rug toe, Hij keert Zich om, want als Jezus de heiligen prijst (dan zijn wij), prijst Hij **God** in de heiligen, precies zoals de Kerk dat vandaag doet.

Jezus gaat de berg op. In de Bijbel is een berg meestal een plaats van Godsontmoeting. Jezus keert zich dus eerst naar God, en pas daarna prijst Hij de heiligen (dat zijn wij). De heiligheid van God openbaart zich op de berg. Dus: eerst God! We beginnen niet bij de mensen. We praten niet eerst wat met elkaar, we gaan niet eerst bij elkaar een tas koffie drinken, we gaan niet eerst wat een potje roddelen of kwaadspreken, nee, nee. Het evangelie begint meteen hoog, heel hoog, vanop de berg, dus: vanaf God.

Jezus ontvangt op de berg het woord over Gods werk in de heiligen. Het woord dat Hij spreekt, is dan ook helemaal een Woord van God, het is een goddelijk Woord. Het zijn woorden over mensen in wie God het werk doet, waarin God het *werkwoord* is. Zalig toch? Geen menselijke zaligheid natuurlijk, zo in de geest van: heb je een goede vakantie gehad? O ja, 'n zalig verlof was 't! Heeft het goed gesmaakt? Ja, zalig! Zo vinden wij veel dingen zalig, maar dat zijn allemaal dingen waarmee wij onszelf verzadigen en 'verzaligen'. Daarmee worden wij door Jezus niet zalig geprezen, want dan zouden de meeste mensen ernaast grijpen, zoals zieken, kleinen, zwakken, armen, mensen met mentale problemen en psychische kwalen, en uiteindelijk wij allemaal. Nee, onze God begint waar de menselijke zaligheid ophoudt. Als wij er niets meer in zien, als we door de malaise in het religieuze en kerkelijke leven ineengeschrompeld zijn tot een klein groepje – in de eerste lezing is er sprake van een groepje van 144.0000 – naar menselijke maatstaf niet van

hoge komaf, awel dáár begint God. Het zijn mensen die het vergaan is zoals de heiligen, de getekenden in hun witte gewaden, in het boek van de Apocalyps: *'het zijn degenen die komen uit de grote verdrukking, die hun gewaden hebben wit gewassen in het bloed van het Lam'* (Apk 7,14). Want God begint waar wij eindigen. En met wie is God begonnen? Met een baby, het kleine kindje Jezus, die later groot is geworden.

Je moet de woorden van Jezus dan ook niet van Hem losmaken, dan zou je iets heel hatelijks krijgen. Bijvoorbeeld tegen iemand die ziek is, of failliet gaat, zeggen: *'Zalig ..., nu ben je pas toe aan God.'* Dat kun je echt niet zeggen, of zoiets als *'Er moet eerst een oorlog komen, dan zullen de kerken terug vollopen'*. Nee, zoiets kan je echt niet zeggen. Er staat in het evangelie niet voor niets: **Jezus ging de berg op, Zijn leerlingen kwamen bij Hem, en Hij onderrichtte hen.**

En dan die zaligsprekingen zelf. Die woorden zegt Hij tot de Kerk, tot het Lichaam van Christus, tot ons christen gelovigen, de heiligen. Het zijn geen algemeen menselijke, maatschappelijke waarheden, maar evangelische waarheden. Het gaat dus om een menszijn volgens *Hem*, volgens Jezus Christus.

Effe herhalen: we beginnen met God, we beginnen met Jezus, en niet met de mens, met de menselijke ervaringen van *geluk*. Nee, en nu komt het verrassende, we beginnen met menselijke ervaringen van *ongeluk*. Jezus wijst situaties aan, menselijke situaties van ongeluk, waarin de Vader bevrijdend zal gaan optreden: armoede, vervolging, treurigheid, verdriet, honger, lijden, conflicten. Dat zijn situaties waarin mensen niets meer hebben om zich aan vast te houden, situaties waarin mensen niets meer zijn, zodat daarin God kan en zal geschieden. Want Hij is de Vader en wij zijn Zijn kinderen. Geloven wij dat?

Na deze preek gaan we in het credo belijden dat God de almachtige Vader is, gaan we samen zeggen: *'Ik geloof in God, de almachtige Vader.'* Dat is een Vader die uit het niets kan scheppen, die uit elke mens, hoe klein of hoe groot ook, heiligen kan maken, mensen die aan God toegewijd zijn, mensen die werken verrichten die niet zichzelf in het middelpunt zetten, maar telkens verwijzen naar de naam van God, de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Amen.